

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2023. október 18.*

„Kereskedelempolitika – (EU) 2020/502 rendelet – Egyes származékos acél- és alumíniumtermékek importjára vonatkozóan az Egyesült Államok által elfogadott intézkedések – Egyenértékű kereskedelmi engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó uniós határozat – Az Egyesült Államokból származó termékek behozatalára kivetett kiegészítő vámok – Megsemmisítés iránti kereset – Keresethőiségi jog – Elfogadhatóság – A megfelelő ügyintézés elve – A meghallgatáshoz való jog”

A T-402/20. sz. ügyben,

a **Zippo Manufacturing Co.** (székhelye: Bradford, Pennsylvania [Egyesült Államok]),

a **Zippo GmbH** (székhelye: Emmerich am Rhein [Németország]),

a **Zippo SAS** (székhelye: Párizs [Franciaország])

(képviselik őket: R. MacLean és D. Sevilla Pascual ügyvédek)

felperesek

az **Európai Bizottság** (képviselik: J. Flett, G.-D. Balan és M. Mataija, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

a tanácskozások során tagjai: G. De Baere elnök, G. Steinfatt és Kecsmár K. (előadó) bírák,

hivatalvezető: M. Zwozdziak-Carbonne tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára, különösen:

- a Bizottság által a Törvényszék Hivatalához 2020. szeptember 18-án benyújtott beadványban előterjesztett elfogadhatatlansági kifogás tekintetében 2021. május 6-án hozott végzésre, amely szerint e kifogás elbírálására az eljárást befejező érdemi határozatban kerül sor;
- a 2022. július 12-i pervezető intézkedésre és a feleknek a Törvényszék Hivatalához 2022. augusztus 9-én és 10-én benyújtott válaszaira,

* Az eljárás nyelve: angol.

– a 2022. szeptember 21-i bizonyításvételre, és a Bizottságnak az arra adott, a Törvényszék Hivatalához 2022. szeptember 26-án benyújtott válaszára,

tekintettel a 2022. szeptember 29-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az EUMSZ 263. cikkben alapuló keresetükkel a felperesek, a Zippo Manufacturing Co. (a továbbiakban: ZMC), a Zippo GmbH és a Zippo SAS az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes termékekre vonatkozó egyes kereskedelempolitikai intézkedésekről szóló, 2020. április 6-i (EU) 2020/502 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2020. L 109., 10. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet) rájuk vonatkozó részében történő megsemmisítését kéri.

A jogvita előzményei és a kereset előterjesztését követő tényállás

- 2 A felperesek ugyanahhoz a cégcsoporthoz tartoznak. A Zippo márkanév alatt fémből készült mechanikus vihar öngyújtók gyártásával, forgalmazásával és értékesítésével, valamint e termékek értékesítés utáni szervizelésével foglalkoznak. E termékeket a ZMC gyártja, amely az Egyesült Államokban az ilyen típusú termékek egyetlen ismert gyártójának minősül.
- 3 A ZMC társaság termékeinek egy részét exportálja az Európai Unióba. A vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelettel (HL 1987. L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) bevezetett Kombinált Nomenklátúra 9613 80 00 vámtarifaalszáma (a továbbiakban: 9613 80 00 KN-kód) alá tartozó termékekre az unió vámterületére történő belépésükkor vámot kell kivetni. A 9613 80 00 KN-kód a „más gyújtókra” vonatkozik, amelyek „Öngyújtó[k] és más gyújtó[k], mechanikus vagy elektromos is, és ezek alkatrésze, a tűzkő és a kanóc kivételével” között szerepelnek.
- 4 A ZMC a szóban forgó termékeket az Unió területén történő forgalmazás céljából a leányvállalatainak, a Zippo GmbH-nak és a Zippo SAS-nak, valamint független szerződéses forgalmazóknak értékesíti. Az említett termékeket költségmentesen a hajó fedélzetén (FOB) paritáson értékesítik, így az e termékekkel összefüggő kockázatok az Egyesült Államok kikötőjében vagy repülőterén való, kivitel céljából történő értékesítésük időpontjában átszállnak a kapcsolt vagy független forgalmazókra. A ZMC és az említett forgalmazók közötti forgalmazási megállapodások azt is rögzítik, hogy valamennyi vámhoz kapcsolódó költség ez utóbbiakat terheli.
- 5 Az Amerikai Egyesült Államok 2020. január 24-én vámtételek növelése formájában 2020. február 8-tól határozatlan ideig hatályos intézkedéseket fogadott el egyes származékos acél- és alumíniumtermékek importjára vonatkozóan.
- 6 Ezen intézkedések, amelyeket az Amerikai Egyesült Államok biztonsági intézkedéseknek minősített, az Európai Bizottság szerint olyan védintézkedéseknek minősülnek, amelyeket a belföldi gazdasági ágazatnak a külföldi versennyel szembeni védelme és a gazdasági ágazat kereskedelmi jóléte céljából a behozatal korlátozása érdekében hoztak. A Bizottság ekkor úgy ítélte meg, hogy a nemzetközi kereskedelmi szabályok alkalmazása és érvényesítése terén az Unióra ruházott jogok gyakorlásáról és a nemzetközi kereskedelmi szabályok, különösen a Kereskedelmi

Világszervezet égisze alatt kialakított kereskedelmi szabályok alapján a Közösséget megillető jogok gyakorlásának biztosítása érdekében a közös kereskedelmi politika területén követendő közösségi eljárások megállapításáról szóló 3286/94/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 654/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 189., 50. o.; helyesbítés: HL 2015. L 243., 14. o.) végrehajtása érdekében intézkedéseket kell elfogadnia.

- 7 2020. március 6-án a Bizottság a 654/2014 rendelet 9. cikke alapján a Bizottság Kereskedelmi Főigazgatósága honlapján rendelkezésre bocsátott formanyomtatvány útján kikérte az érdekelt felek véleményét. Az információk begyűjtése 2020. március 13-án zárult le. Az említett információgyűjtés alapján tervezett intézkedések között a Bizottság felvetette annak lehetőségét, hogy az Egyesült Államokból származó bizonyos termékekre, az első szakaszban pedig különösen a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékekre kiegészítő vámokat vessenek ki. A felek között nem képezi vita tárgyát, hogy a felperesek nem vettek részt ebben az információgyűjtésben.
- 8 2020. április 6-án a Bizottság elfogadta a megtámadott rendeletet, amely az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, azaz 2020. április 7-én lépett hatályba.
- 9 Az említett rendelet 1. cikke a következőket írja elő:

„(1) A Bizottság haladéktalanul, de legkésőbb 2020. április 7-én írásban bejelenti a WTO Árukereskedelmi Tanácsának, hogy amennyiben az Árukereskedelmi Tanács nem emel kifogást, az Unió a (2) bekezdésben meghatározott termékek vonatkozásában az Egyesült Államokkal folytatott kereskedelemben 2020. május 8-án felfüggeszti az 1994. évi [általános vám- és kereskedelmi egyezmény] szerinti behozatalivám-engedmények alkalmazását.

(2) Ennek következtében az Unió az Egyesült Államokból származó, az alábbiakban meghatározott termékeknek az Unióba érkező behozatalára a következők szerint kiegészítő vámokat alkalmaz:

- a) az első szakaszban, 2020. május 8-tól 20%-os, illetve 7%-os kiegészítő értékvámot a következő termékek behozatalára:

KN-kód	Kiegészítő értékvám
9613 80 00	20%
3926 30 00	7%

[...]

- 10 Ugyanezen rendelet 2. cikke értelmében:
- „Az 1. cikkben meghatározott kiegészítő vámok addig és annyiban alkalmazandók, ameddig és amennyiben az Egyesült Államok a védintézkedéseit az Unióból érkező termékeket érintő módon alkalmazza vagy újból alkalmazza. A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* értesítést tesz közzé arról, hogy az Egyesült Államok mikor szüntette meg védintézkedéseinek alkalmazását.”
- 11 A felperesek a 2020. május 22-i levelükben az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően a megtámadott rendelet elfogadásával

összefüggő valamennyi előkészítő információcseréhez és munkadokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmet intéztek a Bizottsághoz. A Bizottság 2020. július 24-i válaszát és a felperesek 2020. augusztus 14-i megerősítő kérelmét követően a Bizottság 2020. november 27-én több szóban forgó dokumentumhoz teljes körű, az említett dokumentumok közül egyesekhez pedig részleges hozzáférést biztosított, továbbá elutasította az e dokumentumok többi részére vonatkozó hozzáférés iránti kérelmeket.

- 12 Másfelől a felperesek 2020. június 2-i levelükben azt kérték a Bizottságtól, hogy az a megtámadott rendelet (19) preambulumbekzdése alapján vegye ki termékeiket e rendelet hatálya alól. 2020. június 16-i levelében a Bizottság elutasította e kérelmet.
- 13 Miután az Amerikai Egyesült Államok bejelentette, hogy 2022. január 1-jei hatállyal módosítja az általa bevezetett védintézkedéseket, a Bizottság elfogadta az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes termékekre vonatkozóan az (EU) 2018/886 és az (EU) 2020/502 végrehajtási rendelettel bevezetett kereskedelempolitikai intézkedések felfüggesztéséről szóló, 2021. november 26-i (EU) 2021/2083 végrehajtási rendeletet (HL 2021. L 426., 41. o.). Az említett rendelet 2022. január 1-jétől 2023. december 31-ig felfüggeszti többek között a megtámadott rendeletben a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékekre alkalmazandóan előírt kiegészítő értékávamokat.

A felek kérelmei

- 14 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
 - semmisítse meg a megtámadott rendeletet, és különösen annak 1. cikke (2) bekezdésének a) pontját és 2. cikkét, amennyiben e rendelkezések rájuk alkalmazandók;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 15 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;
 - másodlagosan a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Az elfogadhatóságról

- 16 A Törvényszék eljárási szabályzatának 130. cikke alapján előterjesztett kifogásában a Bizottság arra hivatkozik, hogy a felpereseket nem érinti személyükben a megtámadott rendelet. Az említett rendelet olyan általános hatályú uniós jogi aktus, amely a rendelet által objektíven meghatározott helyzet alapján érinti a felpereseket, tekintettel annak céljára, nevezetesen az Amerikai Egyesült Államokkal szembeni kereskedelem egyensúly helyreállítására, miután az védintézkedéseit kiterjesztette egyes származékos acél-, illetve alumíniumtermékekre. Következésképpen a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy a kereset elfogadhatatlan.

- 17 A tárgyaláson a Bizottság megismételte kifogásait azzal kapcsolatban, hogy a felperesek a megtámadott rendelet elfogadásának időpontjában a gazdasági szereplők meghatározott köréhez tartoztak. Mindazonáltal jelezte, hogy a megtámadott rendelet elfogadására irányuló eljárás során tisztában volt azzal, hogy az említett rendeletben a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékekre vonatkozóan előírt intézkedés jelentős része a felperesek termékeinek többsége tekintetében került alkalmazásra. Ezzel szemben vitatta, hogy az említett eljárás során tudta volna, hogy ők lennének az egyedüli érintett vállalkozások. Ezenkívül a Bizottság hangsúlyozta, hogy ellentétben azzal, amit a felperesek a beadványaikban állítottak, ez utóbbiak Unióba irányuló exportja a szóban forgó kiegészítő vámok bevezetése óta nőtt.
- 18 A felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott rendelet őket a jogi aktus címzettjéhez hasonló módon személyükben és közvetlenül érinti, és hogy következésképpen a keresetet elfogadhatónak kell nyilvánítani.
- 19 Emlékeztetni kell arra, hogy valamely természetes vagy jogi személy által olyan jogi aktussal szemben benyújtott kereset, amelynek e személy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében nem címzettje, csak akkor fogadható el, ha e személynek keresetösségi joga van, ami két esetben fordulhat elő. Egyrészt ilyen kereset csak azzal a feltétellel indítható, ha e jogi aktus e személyt közvetlenül és személyében érinti. Másrészt az ilyen személy keresetet indíthat olyan, végrehajtási intézkedéseket nem tartalmazó rendeleti jellegű jogi aktusokkal szemben, amelyek őt közvetlenül érintik (lásd: 2020. december 3-i Changmao Biochemical Engineering kontra Distillerie Bonollo és társai ítélet, C-461/18 P, EU:C:2020:979, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 20 Az e rendelkezésben előírt elfogadhatósági feltételeket az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 47. cikkében rögzített, hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jog fényében kell értelmezni, anélkül azonban, hogy az ezen – az EUM-Szerződés által kifejezetten előírt – feltételek figyelmen kívül hagyásához vezetne (lásd: 2020. december 3-i Changmao Biochemical Engineering kontra Distillerie Bonollo és társai ítélet, C-461/18 P, EU:C:2020:979, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 21 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a megtámadott jogi aktus normatív jellege nem zárja ki, hogy bizonyos jogi vagy természetes személyeket közvetlenül és személyükben érintsen (1994. május 18-i Codorniu kontra Tanács ítélet, C-309/89, EU:C:1994:197, 19. pont; lásd még: 2019. február 28-i Tanács kontra Growth Energy és Renewable Fuels Association ítélet, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 1995. szeptember 14-i Antillean Rice Mills és társai kontra Bizottság ítélet, T-480/93 és T-483/93, EU:T:1995:162, 66. pont).

A „személyében való érintettségre” vonatkozó feltételről

- 22 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése csak akkor engedi meg a természetes és jogi személyeknek, hogy eljárást indítsanak valamely általános hatályú jogi aktussal, például rendelettel szemben, ha az – azonkívül, hogy e személyeket közvetlenül érinti – e személyeket sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán érinti, és ezáltal a címzetthez hasonló módon egyéníti őket. Másként fogalmazva, a felperes által hivatkozott jogsértéseknek olyan jellegűnek kell lenniük, hogy a felperest a jogi aktus címzettjéhez hasonló módon egyénítsék (lásd: 2022. május 18-i Uzina Metalurgica Moldoveneasca kontra Bizottság ítélet, T-245/19, EU:T:2022:295, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 23 Elsősorban, el kell utasítani a Bizottságnak a megtámadott rendelet jellegére alapított kifogásait.
- 24 Ugyanis az a körülmény, amely szerint a megtámadott rendelet jellegénél fogva *erga omnes* hatállyal bír, nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az ilyen jogi aktus egyes gazdasági szereplőkre egyedileg alkalmazandó intézkedéseket tartalmazzon (lásd ebben az értelemben: 2003. április 30-i VVG International és társai kontra Bizottság végzés, T-155/02, EU:T:2003:125, 40–42. pont). Ennélfogva, jóllehet a megtámadott rendelet alkalmazása objektíven meghatározott helyzet alapján történik, a felperesek mindazonáltal hivatkozhatnak olyan körülményekre, amelyek a jogi aktus címzettjéhez hasonló módon egyéníthetik őket.
- 25 Másodsorban, a felperesek azt állítják, hogy a ZMC a szóban forgó kiegészítő vámokkal sújtott termékek egyedüli ismert gyártó-exportőre az Egyesült Államokban. A felperesek ugyanis az Eurostatról származó adatok alapján, amelyek megegyeznek a Bizottság által a megtámadott rendelet elfogadásával összefüggésben felhasznált adatokkal, azt állítják, hogy a légi fuvarozás, a szárazföldi szállítás és a biztosítás költségeinek, valamint az egyéb kapcsolódó szállítási költségeknek a hozzáadását, valamint a vonatkozó átváltási árfolyam alkalmazását követően a szóban forgó termékek ZMC által teljesített, Unióba irányuló exportjának értéke nagyon közel áll a 2019. év tekintetében az Egyesült Államokból származó, a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó behozatalok teljes értékéhez.
- 26 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy jóllehet az a körülmény, hogy valaki a szóban forgó intézkedések hatálya alá tartozó termékek legjelentősebb exportáló gyártója, önmagában nem alkalmas a ZMC egyénítésére, az nem irreleváns, amennyiben egy olyan egyéni helyzetet alkotó körülmények összességének részét képezi, amely a felperest a szóban forgó intézkedés tekintetében minden más gazdasági szereplőhöz képest sajátos módon jellemzi (lásd ebben az értelemben: 2022. május 18-i Uzina Metalurgica Moldoveneasca kontra Bizottság ítélet, T-245/19, EU:T:2022:295, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 A jelen ügyben a tárgyaláson felkérték a Bizottságot, hogy nyilatkozzon a felperesek által szolgáltatott számadatokról. Márpedig, jóllehet a Bizottság fenntartásait fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy a ZMC lenne a szóban forgó termékek egyedüli gyártó-exportőre, azt elismerte, hogy a felperesek által szolgáltatott adatok és az Eurostat adatai közel állnak egymáshoz. Ebből azt a következtetést kell levonni, hogy a Bizottság nem szolgáltatott olyan bizonyítékot, amely ellentétes lenne a felperesek által e tekintetben előterjesztett bizonyítékokkal.
- 28 Ezenkívül, ami a Bizottságnak a gazdasági szereplők zárt köre fennállására vonatkozó kifogását illeti, amely azon alapul, hogy a megtámadott rendelet érinti a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékek valamennyi, az Egyesült Államok területén letelepedett jelenlegi vagy potenciális exportőrét is, azonosítani kell a valószínűsítő körülmények azon csoportját, amely a felperest a releváns ítélkezési gyakorlat értelmében egyénítheti (lásd ebben az értelemben: 1991. május 16-i Extramet Industrie kontra Tanács ítélet, C-358/89, EU:C:1991:214, 17. pont; 2022. május 18-i Uzina Metalurgica Moldoveneasca kontra Bizottság ítélet, T-245/19, EU:T:2022:295, 66. pont).
- 29 Ebben az összefüggésben először is meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet kiegészítő vámokat állapít meg az Egyesült Államokból származó, a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékekre, és hogy e termékek a felperesek gazdasági tevékenységének körébe tartoznak. Másodsorban, a ZMC által az Unióba exportált valamennyi termék az Egyesült Államok területéről származik. Harmadszor, a felperesek – anélkül, hogy azt a Bizottság érvényesen vitatta volna – okirati bizonyítékokat nyújtottak be, különösen két, szakmai szervezetektől származó tanúsítványt, valamint olyan számadatokat, amelyek annak bizonyítására irányultak, hogy a

ZMC az említett területről az Unióba irányulóan a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékek egyedüli gyártó-exportőre. Negyedszer, a Bizottság által a megtámadott rendelet elfogadásához felhasználta, az Eurostattól származó adatok összemosódnak a ZMC-re vonatkozóan a felperesek által benyújtott adatokkal. Ötödször, jöllehet a Bizottság a tárgyaláson arra hivatkozott, hogy az egyensúly helyreállítását célzó intézkedések elfogadására irányuló eljárás nem ír elő olyan hivatalos szakaszt, amely az említett intézkedésekkel esetlegesen érintett gyártók vagy exportőrök azonosítására irányul, elismerte, hogy a megtámadott rendelet elfogadására irányuló eljárás során tudomása volt a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékek „nagy amerikai exportőröként” azonosított „Zippo” létezéséről, valamint arról a körülményről, hogy az e vámtarifaszám alá tartozó, a megtámadott rendelettel érintett exportok nagy részét a „Zippo” exportja tette ki. Hatodszor, a Bizottság a tárgyaláson azt is kifejtette, hogy az egyensúly helyreállítását célzó intézkedések tárgyát képező termékek kiválasztása többek között abból a célból történt, hogy „a másik felet, a jelen esetben az Amerikai Egyesült Államokat arra ösztönözzék, hogy hagyjon fel a WTO-val összeegyeztethetetlen védintézkedéseivel”, és hogy ennek során figyelembe vette az Egyesült Államok azon államát, ahonnan az említett termékek származnak. Hetedszer, a felperesek arra hivatkoznak – anélkül, hogy a Bizottság azt vitatná –, hogy Pennsylvania állam, ahol a ZMC székhelye található, az Egyesült Államok egyik állama, ami az említett kiválasztás során figyelembevételre került.

- 30 E körülmények között és figyelemmel a fenti 20. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra, az ügy irataiból, amelyekről a felek a tárgyaláson nyilatkoztak, kitűnik, hogy olyan egyéni helyzetet alkotó ténybeli és jogi körülmények összessége áll fenn, amely a felperesek egyikét, nevezetesen a ZMC-t a megtámadott rendelet tekintetében minden más gazdasági szereplőhöz képest sajátos módon jellemzi, és amely következképpen bizonyítja az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett személyében való érintettségét.
- 31 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet személyében érinti a ZMC-t.

A „közvetlen érintettségre” vonatkozó feltételről

- 32 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt azon feltétel, miszerint a kereset tárgyát képező határozatnak közvetlenül kell érintenie a természetes vagy jogi személyt, két együttes feltétel teljesülését követeli meg, nevezetesen egyfelől azt, hogy a vitatott intézkedés közvetlen hatást gyakoroljon a jogalany jogi helyzetére, másfelől azt, hogy ne hagyjon mérlegelési jogkört az intézkedés végrehajtására kötelezett címzettek számára, mert az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és köztes szabályok alkalmazása nélkül, egyedül az Európai Unió szabályozása alapján történik (lásd: 2018. november 6-i Scuola Elementare Maria Montessori kontra Bizottság, Bizottság kontra Scuola Elementare Maria Montessori és Bizottság kontra Ferracci ítélet, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 42. pont; 2020. december 3-i Changmao Biochemical Engineering kontra Distillerie Bonollo és társai ítélet, C-461/18 P, EU:C:2020:979, 58. pont).
- 33 Ezenkívül emlékeztetni kell arra egyrészt, hogy a végrehajtási intézkedéseket maga után nem vonó aktus követelménye nem tévesztendő össze a közvetlen érintettség feltételével, másrészt pedig, hogy a közvetlen érintettség elemzése keretében a végrehajtási intézkedések pusztán fennállása nem elegendő ezen érintettség kizárásához, mivel a releváns jogi kritérium a szóban forgó jogi aktus végrehajtásával megbízott címzettek megillető mérlegelési jogkör hiánya (lásd: 2022. május 18-i Uzina Metalurgica Moldoveneasca kontra Bizottság ítélet, T-245/19, EU:T:2022:295, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 34 A jelen ügyben azt kell megvizsgálni, hogy a ZMC-t, amelyet a megtámadott rendelet személyében érint, egyúttal közvetlenül érinti-e ezen rendelet.
- 35 Elsősorban meg kell állapítani, hogy többek között a megtámadott rendelet 1. cikkének (1) bekezdéséből és (2) bekezdésének a) pontjából az következik, hogy a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Árukereskedelmi Tanácsa részéről fennálló kifogás hiányában az Unió a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékek vonatkozásában az Egyesült Államokkal folytatott kereskedelemben 2020. május 8-i hatállyal felfüggeszti az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (HL 1994. L 336., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.; a továbbiakban: 1994. évi GATT) szerinti behozatalivám-engedmények alkalmazását, valamint ezen időponttól kezdődően az említett termékek behozatalára 20%-os kiegészítő értékvám kerül kivetésre. Ezenkívül az említett rendelet 2. cikke úgy rendelkezik, hogy az Unió e kiegészítő váموkat addig és annyiban alkalmazza, ameddig és amennyiben az Egyesült Államok a védintézkedéseket az Unióból érkező termékeket érintő módon alkalmazza vagy újból alkalmazza.
- 36 Ennélfogva kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet végrehajtására köteles tagállamok nem rendelkeznek mérlegelési mozgástérrel a szóban forgó, Unióba irányuló behozatalra kivetett kiegészítő vám mértéke és e vámnak a szóban forgó termékekre történő kivetése vonatkozásában, és hogy ily módon teljesül a fenti 32. pontban említett második kritérium (lásd ebben az értelemben: 2014. december 12-i Crown Equipment [Suzhou] és Crown Gabelstapler kontra Tanács ítélet, T-643/11, nem tették közzé, EU:T:2014:1076, 28. pont; 2018. május 3-i Distillerie Bonollo és társai kontra Tanács ítélet, T-431/12, EU:T:2018:251, 50. pont; 2020. szeptember 10-i Kambodzsa és CRF kontra Bizottság végzés, T-246/19, EU:T:2020:415, 66., 68. és 108. pont).
- 37 Másodsorban, ami a fenti 32. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatban említett első kritériumot illeti, előjáróban meg kell állapítani, hogy a ZMC – amint arra a fenti 4. pont emlékeztet – nem viseli a szóban forgó kiegészítő vámok megfizetését.
- 38 Az ítélkezési gyakorlatból ugyanakkor kitűnik, hogy az a körülmény, amely szerint az említett felperes nem fizeti meg az említett díjakat, nem döntő jelentőségű, és a közvetlen érintettség megállapítása más tényezőkön is alapulhat (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 10-i Kambodzsa és CRF kontra Bizottság végzés, T-246/19, EU:T:2020:415, 107. pont).
- 39 A jelen ügyben először is figyelembe kell venni azt a körülményt, hogy a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékekre a megtámadott rendelet hatálybalépését megelőzően 2,7%-os lekötött vámtétel vonatkozott, amely többek között az 1994. évi GATT szerinti többoldalú engedmények alkalmazásából eredt. Másodsorban, a megtámadott rendelet ideiglenesen felfüggesztette az említett engedményeket, és 20%-os kiegészítő értékvámot alkalmazott az említett termékekre. Harmadszor, a megtámadott rendelet 2. cikkének megfelelően és e rendeletnek a 2021/2083 végrehajtási rendelet általi felfüggesztéséig az Unió az említett váموkat addig és annyiban alkalmazza, ameddig és amennyiben az Egyesült Államok a védintézkedéseit az Unióból érkező termékeket érintő módon alkalmazza vagy újból alkalmazza. Negyedszer, amint az a megtámadott rendelet (9) és (11) preambulumbekzdéséből következik, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az egyensúly helyreállítását célzó megfelelő intézkedéseknek kereskedelempolitikai intézkedések formájában kell megvalósulniuk, amelyek különösen az Amerikai Egyesült Államok által bevezetett védintézkedések hatásaival arányos, de nem túlzott mértékű kiegészítő vámok kivetéséből állnak. Ötödször, az ilyen vámok az Amerikai Egyesült Államok által hozott azon védintézkedésekre válaszul születtek, amelyek – amint az a megtámadott rendelet (7) és (8) preambulumbekzdésének olvasatából kitűnik – jelentős negatív gazdasági következményekkel járhattak az érintett uniós iparágak tekintetében. Hatodszor, amint az a fenti 29. pontban

megállapításra került, a felperesek arra hivatkoznak, hogy a ZMC a szóban forgó kiegészítő vámokkal érintett, 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékek egyedüli Egyesült Államokban letelepedett gyártó-exportőre. Hetedszer, az említett termékeket többek között a ZMC-nek az említett vám megfizetésére kötelezett leányvállalatai importálják az Unióba. Nyolcadszor, a felperesek által egy pervezető intézkedésre válaszul előterjesztett bizonyítékokból kitűnik, hogy 2021-ben, amikor e vámok hatályban voltak, az említett leányvállalatok által az Unióba behozott termékek aránya meghaladta a ZMC által az Unióba behozott termékek mennyiségének 80%-át.

- 40 Ennélfogva egyrészt meg kell állapítani, hogy az Amerikai Egyesült Államok által bevezetett védintézkedésekhez hasonlóan a megtámadott rendelet által bevezetett, az egyensúly helyreállítását célzó intézkedések célja, hogy az említett védintézkedések hatásaival arányos kiegészítő vámok alkalmazásával hátrányos gazdasági hatást gyakoroljanak az Egyesült Államok azon vállalkozásainak tevékenységére, amelyek az ezen intézkedések hatálya alá tartozó termékeket exportálják az Unióba, és amely vállalkozások közé a fenti 29. pontban kifejtett indokok alapján a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékek egyedüli gyártó-exportőreként a ZMC is tartozik. Ezenkívül a jelen ügyben az említett hatások a ZMC-re nézve még súlyosabbak, mivel az olyan társaságok anyavállalata, amelyek az említett termékek mennyiségének több mint 80%-át az Egyesült Államokból az Unióba importálják, és amelyek ennélfogva a megtámadott rendelet által bevezetett kiegészítő vámok megfizetésének legnagyobb részét viselik. A 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékeket illetően meg kell tehát állapítani, hogy a ZMC-t közvetlenül érintették azok a hátrányos hatások, amelyek kiváltására a Bizottság a megtámadott rendelet elfogadásakor törekedett.
- 41 Másrészt, azáltal, hogy a megtámadott rendelet felfüggeszti a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékek behozatalára vonatkozó 2,7%-os lekötött vámtétel alkalmazását, és e termékekre 20%-os kiegészítő értékvámot alkalmaz, a megtámadott rendelet érinti az e termékeket a hatálybalépésükig megillető, az uniós piachoz való hozzáférési jogot (lásd analógia útján: 2020. szeptember 10-i Kambodzsa és CRF kontra Bizottság végzés, T-246/19, EU:T:2020:415, 60. és 61. pont). Márpedig, mivel a Bizottság nem cáfolta érvényesen a ZMC e termékek Egyesült Államokban letelepedett egyedüli exportáló gyártójának jogállását, meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet a ZMC termékeinek az uniós piachoz való hozzáférési jogát is érinti, és hogy következésképpen az említett rendelet közvetlen joghatásokat vált ki a vonatkozásában.
- 42 A Bizottság által hivatkozott azon körülmény, amely szerint a megtámadott rendelet hatálybalépését követően nőtt a ZMC által az Unió területére exportált termékek mennyisége, nem változtat e következtetésen. Egyrészt ugyanis a felperesek arra hivatkoznak, hogy ez a növekedés többek között a termékek forgalmazásának átszervezéséből és e termékek uniós piacon található értékesítési pontjai számának növekedéséből következik. Ezenkívül a megtámadott rendelet által kivetett vámok hiányában ez a növekedés jelentősebb lehetett volna. Továbbá meg kell állapítani, hogy a szóban forgó vámokat egy viszonylag rövid, 2020. május 8-tól 2021. december 31-ig terjedő időszakban alkalmazták. Másrészt az a körülmény, amely szerint a megtámadott rendelethez hasonló, az egyensúly helyreállítását célzó intézkedéseket bevezető rendelet útján elérni kívánt negatív hatások vizsgálata nem lehetséges, a közvetlen érintettség kritériumának értékelése szempontjából nem meghatározó, mivel elegendő, ha a szóban forgó jogi aktus automatikus és azonnali változást idéz elő a felperes jogi helyzetében. Márpedig a fenti 40. és 41. pontban kifejtett indokok alapján a megtámadott rendelet automatikus és azonnal közvetlen hatást gyakorolt a ZMC jogi helyzetére.

- 43 Ebből következően meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet közvetlenül érinti a ZMC-t, és ennél fogva az az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében keresetőségi joggal rendelkezik.
- 44 Márpedig a pergazdaságossági okokon alapuló állandó ítélkezési gyakorlat értelmében, ha több felperes támad meg valamely aktust, és megállapítható, hogy egyiküknek fennáll a keresetőségi joga, a többi felperes eljáráshoz fűződő érdekét nem kell vizsgálni (lásd ebben az értelemben: 2011. június 9-i Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság ítélet, C-71/09 P, C-73/09 P és C-76/09 P, EU:C:2011:368, 37. pont; 2019. október 24-i EPSU és Goudriaan kontra Bizottság ítélet, T-310/18, EU:T:2019:757, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 45 A jelen ügyben, tekintettel arra a következtetésre, amely szerint a ZMC keresetőségi joggal rendelkezik a megtámadott rendelet megsemmisítése iránt, nem kell megvizsgálni, hogy a Zippo GmbH és a Zippo SAS rendelkezik-e az ahhoz szükséges keresetőségi joggal, hogy az EUMSZ 263. cikk alapján ugyanezen rendelettel szemben keresetet nyújtson be.
- 46 Másfelől meg kell állapítani, hogy a felpereseknek érdekük fűződik a megtámadott rendelettel szembeni eljáráshoz, amit egyébként a Bizottság sem vitat.
- 47 E tekintetben az a körülmény, amely szerint a megtámadott rendelet hatálybalépése után a 2021/2083 végrehajtási rendelet a kereset benyújtását követően felfüggesztette a szóban forgó kiegészítő értékvámokat, nem befolyásolja a felpereseknek a kereset tárgyára tekintettel fennálló eljáráshoz fűződő érdekét. Az említett végrehajtási rendelet ugyanis nem helyezte hatályon kívül a megtámadott rendeletet, és nem is vonta vissza az uniós jogrendből, amelynek az ennél fogva továbbra is a részét képezi. Ezenfelül a 2021/2083 végrehajtási rendelet előírja, hogy a felfüggesztés 2023. december 31-én véget ér. Márpedig a felpereseknek annak elkerülése érdekében is fennmarad az eljáráshoz fűződő érdekük, hogy a felrótt jogszerűtlenségek – különösen a szóban forgó kiegészítő vámok esetleges fenntartásával összefüggésben – a jövőben újra megvalósuljanak (lásd ebben az értelemben: 2015. december 23-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-595/14, EU:C:2015:847, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2018. május 3-i Distillerie Bonollo és társai kontra Tanács ítélet, T-431/12, EU:T:2018:251, 108. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 48 A fenti megfontolások összességére tekintettel a jelen keresetet elfogadhatónak kell nyilvánítani.

Az ügy érdeméről

- 49 Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek öt jogalapra hivatkoznak.
- 50 A Törvényszék úgy ítéli célszerűnek, hogy először az ötödik, a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított jogalapot vizsgálja meg.
- 51 A felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság az általa lefolytatott információgyűjtési eljárás során, amelyre a megtámadott rendelet (10) preambulumbekzdése hivatkozik, nem tartotta tiszteletben a megfelelő ügyintézés elvét. Először is, ez az eljárás nem volt átlátható, mivel azt a Kereskedelmi Főigazgatóság honlapjának olyan részén szervezték meg, amely szinte láthatatlan volt, és amelyhez nehéz volt hozzáférni. Továbbá, még ha a Bizottság nem is volt köteles közzétenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* az említett eljárásra vonatkozó információt, az ilyen közzététel összhangban állt volna a megfelelő ügyintézés elvével. Végül ez az eljárás nem

tette lehetővé a felperesek számára, hogy a megtámadott rendelet elfogadása előtt meghallgassák őket, és tekintettel a tervezet intézkedéseknek súlyosságára, amelyek ellentétesek az érdekeikkel, nem tartották tiszteletben a meghallgatáshoz való jogukat, megsértve ezzel a Charta 41. cikkének (2) bekezdését.

- 52 A Bizottság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet előkészítésének keretében végzett információgyűjtési eljárás teljes mértékben eleget tett a 654/2014 rendelet 9. cikkében foglalt követelményeknek. A Bizottság megjegyzi, hogy megkapta az érintett felek észrevételeit, ami megerősíti az említett eljárás keretében szolgáló kommunikáció hatékonyságát. Ezenkívül a meghallgatáshoz való jog nem kötelezi a Bizottságot arra, hogy egyenként vegye fel a kapcsolatot minden olyan vállalkozással, amelynek gazdasági tevékenységét az egyensúly helyreállítását célzó intézkedések érinthetik. Ezt a jogot megfelelően védi egy nyilvános hirdetés online közzététele, amely lehetővé teszi az érintett felek számára, hogy többek között tájékoztatás, tanácsadás vagy meghallgatás kérése útján információhoz jussanak, és kifejezzék részvételi szándékukat.
- 53 Először is el kell utasítani a felperesek azon kommunikációs mód megválasztására és átláthatóságának hiányára vonatkozó kifogását, amelyet a Bizottság a megtámadott rendelet elfogadását megelőzően a 654/2014 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerinti információgyűjtés megszervezése érdekében alkalmazott.
- 54 Amikor ugyanis a Bizottság a 654/2014 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése alapján végrehajtási jogi aktust kíván elfogadni többek között annak érdekében, hogy az említett rendelet 3. cikk c) pontjának megfelelően helyreállítsa az engedmények egyensúlyát a harmadik országokkal fennálló kereskedelmi kapcsolataiban, e rendelet 9. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a Bizottság információkat és véleményeket gyűjt az Unió konkrét árukkal, szolgáltatásokkal vagy ágazatokkal kapcsolatos gazdasági érdekeire vonatkozóan, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítés révén vagy más megfelelő tömegkommunikációs eszköz segítségével, megjelölve azt az időtartamot, amelyen belül az információkat és véleményeket be kell nyújtani.
- 55 Márpedig, amint azt maguk a felperesek is elismerik, meg kell állapítani, hogy a Bizottság a 654/2014 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése alapján nem kizárólag az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítés útján volt köteles tájékoztatni a feleket az említett információgyűjtés lefolytatásáról, és hogy „más megfelelő tömegkommunikációs eszköz segítségével” is biztosíthatta ezen információgyűjtés nyilvánosságát.
- 56 A jelen ügyben az ügy irataiból kitűnik, hogy a megtámadott rendeletet illetően az e rendelet elfogadását megelőzően a 654/2014 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése alapján végzett információgyűjtés közzététele a Kereskedelmi Főigazgatóság honlapjának „Konzultációk” című oldalán került sor. A nyilvánosság az említett internetes oldalról hozzáférhetett a Bizottság szervezeti egységei által a kereskedelmi politika területén folytatott konzultációkra vonatkozó információkhoz, többek között annak érdekében, hogy azokhoz észrevételekkel járuljanak hozzá.
- 57 Ezenkívül az ügy ugyanezen irataira tekintettel meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet elfogadását megelőzően a Bizottság információkat kért az érdekelt felektől az utóbbiak által kitöltendő formanyomtatvány útján, amely a Kereskedelmi Főigazgatósága honlapjának ugyanezen oldaláról volt elérhető. A prezentációs dokumentum, amelyhez az említett formanyomtatványt csatolták, megjelölte többek között a szóban forgó információgyűjtés hátterét, a Bizottság által az adatgyűjtést követően tervezett intézkedéseket, valamint azt a határidőt, nevezetesen brüsszeli (Belgium) idő szerint legkésőbb 2020. március 13-án 12 óráig,

amelyen belül az érdekelt felek elektronikus levélben információkat és véleményeket nyújthattak be hozzá. Bár a felek között nem vitatott, hogy a felperesek nem vettek részt e konzultációban, a Bizottság a Törvényszék által a tárgyaláson feltett kérdésekre válaszolva megerősítette, hogy hat érdekelt féltől kapott észrevételeket, amelyek közül azonban egyik sem vonatkozott a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékekre.

- 58 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a Bizottság azzal, hogy a fenti 56. és 57. pontban leírtaknak megfelelően járt el, nem sértette meg a 654/2014 rendelet 9. cikkét.
- 59 Másodszor, ami a felperesek meghallgatáshoz való jogának állítólagos megsértését illeti, emlékeztetni kell arra, hogy valamennyi uniós jogi aktusnak tiszteletben kell tartania az alapvető jogokat, mivel e tiszteletben tartás jogszerűségük feltétele, amelyet a Bíróságnak kell felülvizsgálnia az EUM-Szerződés által létrehozott átfogó jogorvoslati rendszer keretében. (2008. szeptember 3-i Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-402/05 P és C-415/05 P, EU:C:2008:461, 285. pont).
- 60 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a Bizottság az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országok által hozott kereskedelempolitikai intézkedésekkel szembeni védelem tárgyában folytatott közigazgatási eljárásban köteles tiszteletben tartani az Unió által biztosított alapvető jogokat, amelyek között szerepel a Charta 41. cikkében szabályozott, megfelelő ügyintézéshez való jog. A megfelelő ügyintézés elvére vonatkozó ítélkezési gyakorlat szerint abban az esetben, ha az Unió intézményei mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, az uniós jogrend által a közigazgatási eljárás vonatkozásában előírt biztosítékok tiszteletben tartásának még nagyobb jelentősége van (lásd ebben az értelemben: 2012. május 24-i JBF RAK kontra Tanács ítélet, T-555/10, nem tették közzé, EU:T:2012:262, 112. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. január 25-i Rusal Armenal kontra Tanács ítélet, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, 189. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. március 12-i Eurofer kontra Bizottság ítélet, T-835/17, EU:T:2020:96, 143. pont).
- 61 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja úgy rendelkezik, hogy a megfelelő ügyintézéshez való jog magában foglalja többek között mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák (2014. november 5-i Mukarubega ítélet, C-166/13, EU:C:2014:2336, 43. pont).
- 62 A meghallgatáshoz való jog mindenki számára biztosítja azt a lehetőséget, hogy hasznos és hatékony módon ismertethesse az álláspontját minden közigazgatási eljárásban, és minden olyan határozat elfogadása előtt, amely az érdekeit hátrányosan érintheti. Ezenkívül pontosítani kell, hogy a meghallgatáshoz való jog kettős célt követ. Egyfelől az iratanyag vizsgálatát szolgálja, és azt, hogy a tényeket a lehető legpontosabban és helyesebben fel lehessen tárni, másfelől lehetővé teszi a hatékony védelem biztosítását az érintett számára. A meghallgatáshoz való jog különösképpen annak biztosítására irányul, hogy minden sérelmet okozó aktust az ügy teljes ismeretében hozzanak meg, és többek között célja annak lehetővé tétele az illetékes hatóság számára, hogy valamely hibát kijavítson, vagy az érintett személy számára, hogy személyes helyzetére vonatkozó olyan tényekre hivatkozhasson, amelyek a határozat meghozatala mellett vagy ellen szólnak, illetve arról, hogy annak mi legyen a tartalma (lásd: 2020. június 4-i EKSZ kontra De Loecker ítélet, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 68. és 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 63 Meg kell jegyezni, hogy a Bíróság megerősítette a meghallgatáshoz való jog fontosságát és az uniós jogrenden belüli igen széles alkalmazási körét annak megállapításával, hogy e jog alkalmazandó minden olyan eljárásra, amely sérelmet okozó jogi aktus elfogadásához vezethet. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a meghallgatáshoz való jog tiszteletben tartása akkor is kötelező, ha az alkalmazandó szabályozás nem ír elő kifejezetten ilyen alakszerűséget (lásd: 2022. június 1-jei *Algebris [UK]* és *Anchorage Capital Group kontra Bizottság* ítélet, T-570/17, EU:T:2022:314, 326. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 64 Ennélfogva, tekintettel arra, hogy a védelemhez való jog, amely magában foglalja a meghallgatáshoz való jogot, alapvető és általános uniós jogi elvnek minősül, az rendelkezéssel nem zárható ki és annak alkalmazása nem korlátozható, a tiszteletben tartását pedig akkor is biztosítani kell, ha egyáltalán nincsen erre vonatkozó külön szabályozás, illetve ha van ugyan szabályozás, de nem veszi figyelembe ezt az alapelvet (lásd: 2022. június 1-jei *Algebris [UK]* és *Anchorage Capital Group kontra Bizottság* ítélet, T-570/17, EU:T:2022:314, 327. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 65 A meghallgatáshoz való jognak, az uniós jogrend ezen alapelvének és alapvető jogának az alkalmazására ugyanis akkor kerül sor, amikor a hatóság sérelmet okozó – vagyis az érintett magánszemély vagy tagállam érdekeit esetlegesen kedvezőtlenül érintő – aktus elfogadását helyezi kilátásba, és a meghallgatáshoz való jog alkalmazása nem függ attól, hogy a másodlagos jog tartalmaz-e kifejezett szabályt erre vonatkozóan (2014. június 18-i *Spanyolország kontra Bizottság* ítélet, T-260/11, EU:T:2014:555, 64. pont).
- 66 E tekintetben egyrészt meg kell állapítani, hogy a 654/2014 rendelet egyetlen rendelkezése sem zárja ki vagy korlátozza kifejezetten azon vállalkozások meghallgatáshoz való jogát, amelyek termékei a Bizottság által az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének megfelelően elfogadott végrehajtási jogi aktusban előírt, az egyensúly helyreállítását célzó intézkedések hatálya alá tartoznak.
- 67 Ezenkívül a 654/2014 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése, amennyiben azt a kötelezettséget írja elő a Bizottság számára, hogy információkat és véleményeket gyűjtsön az Unió konkrét árukkal, szolgáltatásokkal vagy ágazatokkal kapcsolatos gazdasági érdekeire vonatkozóan, nem minősül az említett vállalkozások meghallgatáshoz való joga alkalmazásának. Ezek egyéni érdekei ugyanis nem tévesztendőek össze az Unió gazdasági érdekeivel, különösen akkor, ha harmadik országbeli vállalkozásról van szó. Kétségtelen, hogy ha valamely vállalkozás részt vett az ilyen információgyűjtésben, nem zárható ki, hogy az általa benyújtott információk vagy vélemények révén hasznosan és ténylegesen hivatkozott az érdekeire vagy a személyes helyzetére vonatkozó bizonyítékokra. Ugyanakkor, ha valamely vállalkozás, amelynek érdekeit a Bizottság által az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének megfelelően elfogadott végrehajtási jogi aktusban előírt intézkedések hátrányosan érinthetik, nem vett részt ilyen információgyűjtésben, nem tekinthető úgy, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában biztosított meghallgatáshoz való jogát nem sértették meg pusztán arra tekintettel, hogy a Bizottság az e rendelet 9. cikkének (1) bekezdése alapján eleget tett az említett információgyűjtés megszervezésére vonatkozó kötelezettségének.
- 68 Másrészt figyelembe kell venni, hogy a megtámadott rendeletben előírt intézkedések célja a 654/2014 rendelet 3. cikkének c) pontja és 4. cikkének (1) bekezdése alapján az, hogy a vámkedvezmények felfüggesztését és különösen a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékek tekin-

tevében kiegészítő vámok kivetését magában foglaló kereskedelempolitikai intézkedések útján helyreállítsa az engedmények egyensúlyát az Amerikai Egyesült Államokkal fennálló kereskedelmi kapcsolatokban.

- 69 Így az említett megemelt vámokkal érintett és e harmadik államból az Unióba exportált termékek gyártói nem címzettjei a szóban forgó kiegyensúlyozó intézkedéseknek, amelyek főszabály szerint az Unió és ugyanezen harmadik állam közötti kereskedelmi kapcsolatok részét képezik.
- 70 Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy a 654/2014 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése alapján a Bizottság az egyensúly helyreállításához való jogot olyan kereskedelempolitikai intézkedések formájában gyakorolhatja, amelyek mértéke az említett rendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében lényegében azonos a szóban forgó harmadik állam által elfogadott védintézkedésekkel érintett engedmények mértékével.
- 71 Márpedig a jelen ügyben, amint az a megtámadott rendelet (7) preambulumbekzdéséből kitűnik, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az Amerikai Egyesült Államok által elfogadott védintézkedések alkalmasak arra, hogy jelentős negatív gazdasági hatást gyakoroljanak az érintett uniós gazdasági ágazatokra. E körülmények között, amint az a fenti 40. pontban kifejtésre került, meg kell állapítani, hogy az Amerikai Egyesült Államok által bevezetett védintézkedésekhez hasonlóan a megtámadott rendelet által bevezetett kiegyenlítő intézkedéseknek e rendelet szerint az a célja, hogy az említett védintézkedések hatásaival arányos kiegészítő vámok alkalmazásával hátrányos gazdasági hatást gyakoroljanak az Egyesült Államok azon vállalkozásainak tevékenységére, amelyek az ezen intézkedések hatálya alá tartozó termékeket exportálják az Unióba.
- 72 Így a 654/2014 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban előírt, az egyensúly helyreállítását célzó intézkedés, még ha azt nem is az ezen intézkedéssel érintett termékeket exportáló vállalkozásokkal szembeni egyedi eljárás eredményeként hozzák meg, olyan intézkedésnek minősülhet, amely hátrányosan érintheti az említett vállalkozások érdekeit.
- 73 Márpedig a Bíróság fenti 63. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlata a meghallgatáshoz való jog olyan tág értelmezését fogadta el, miszerint e jogot bármely személy számára biztosítják az olyan eljárás során, amely számára sérelmet okozó aktus elfogadásához vezethet. Ennélfogva nem zárható ki, hogy a 654/2014 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott rendeletben előírt, az egyensúly helyreállítását célzó intézkedésekkel érintett termékeket exportáló vállalkozások az említett intézkedések elfogadására irányuló eljárás keretében hivatkozhatnak a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában biztosított meghallgatáshoz való jogra.
- 74 Ellenkérelmében és a tárgyaláson a Bizottság arra hivatkozott, hogy a 654/2014 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése alapján a végrehajtási aktus elfogadására irányuló eljárás nem írja elő azon gyártók vagy exportőrök azonosítását, amelyek termékei az egyensúly helyreállítását célzó intézkedések tárgyát képezhetik. Ugyanakkor a Charta 41. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően és a fenti 62. és 63. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel, amennyiben az említett jogi aktus elfogadására irányuló eljárás lefolytatása arra készíti a Bizottságot, hogy azonosítsa azt a természetes vagy jogi személyt, akinek vagy amelynek az érdekeit az ugyanezen jogi aktusban előírt intézkedések hátrányosan érinthetik, meg kell állapítani, hogy e személynek lehetőséggel kell rendelkeznie arra, hogy a személyes helyzetére vonatkozó olyan tényezőkre hivatkozzon, amelyek a szóban forgó jogi aktus elfogadása vagy el nem fogadása, vagy amellet szólnak, hogy az meghatározott tartalommal kerüljön elfogadásra.

- 75 A jelen ügyben a Bizottság a Törvényszék kérdéseire válaszolva a tárgyaláson megerősítette, hogy a megtámadott rendelet elfogadására irányuló eljárás során nem csupán arról volt tudomása, hogy a felperesek termékei azon termékek között szerepelnek, amelyekre a szóban forgó kiegészítő vámokat alkalmazni kell, hanem arról is, hogy az említett vámok nagyrészt e termékeket érintették.
- 76 Ezenkívül hangsúlyozni kell, hogy a Zippo márkájú termékeknek a megtámadott rendelet elfogadására irányuló eljárás során történő azonosítására nem a Bizottság által a 654/2014 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének megfelelően lefolytatott információgyűjtés eredményeként került sor. Ugyanis, amint az a fenti 57. pontban megállapításra került, a Bizottság a tárgyaláson pontosította, hogy a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékekre vonatkozóan nem kapott észrevételeket. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a Bizottság saját kezdeményezésére azonosította a felperesek termékeit úgy, mint amelyek a megtámadott rendelet által előírányzott kiegyenlítő intézkedések tárgyát képezik.
- 77 A fentiekből az következik, hogy a jelen ügy körülményei között a felpereseket a megtámadott rendelet elfogadására irányuló eljárás során megillette a meghallgatáshoz való jog.
- 78 A meghallgatáshoz való jog gyakorlása ugyanakkor korlátozható a Charta 52. cikke (1) bekezdésének megfelelően, amely szerint:
- „Az e Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az arányosság elvére figyelemmel, korlátozásukra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.”
- 79 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében ugyanis az alapvető jogok, így a védelemhez való jog tiszteletben tartása, nem tekinthetők abszolút követelménynek, hanem korlátozhatók, feltéve hogy a korlátozás a szóban forgó intézkedés által elérni kívánt közérdekű céloknak megfelel, és nem jelent a kitűzött célhoz képest aránytalan és megengedhetetlen beavatkozást, amely az így biztosított jog lényegét sértené (2021. július 15-i Bizottság kontra Lengyelország [Fegyelmi felelősségi rendszer] ítélet, C-791/19, EU:C:2021:596, 207. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2022. június 1-jei Algebris [UK] és Anchorage Capital Group kontra Bizottság ítélet, T-570/17, EU:T:2022:314, 337. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 80 A jelen ügyben, mivel a Bizottság magának a felperesek meghallgatáshoz való jogának a fennállását vitatja, nem állítja, hogy a jelen ügy körülményei között közérdekű célok követésére alapított megfontolások indokolták volna az említett jog korlátozását. Ezzel szemben lényegében azzal érvel, hogy a megtámadott rendelet elfogadására irányuló eljárás egészére a védintézkedésekről szóló WTO-megállapodás 8. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseiből eredő határidők vonatkoztak, és hogy az információgyűjtésnek szükségszerűen ennek keretébe kellett illeszkednie. Úgy kell tekinteni, hogy a Bizottság ezzel arra hivatkozik, hogy az e rendelkezésekben előírt eljárás keretében, tekintettel az említett eljárás különböző szakaszaira fordítandó időre, különösen a 654/2014 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerinti információgyűjtésre, valamint a védintézkedésekről szóló WTO-megállapodás alkalmazandó rendelkezései által előírt határidőkre, gyakorlatilag nem állt rendelkezésére az ahhoz szükséges idő, hogy a megtámadott rendelet elfogadására irányuló eljárás során meghallgassa a felpereseket. A tárgyaláson arra is hivatkozott, hogy a szóban forgó egyensúly helyreállítását célzó intézkedéseket a

védintézkedésekről szóló WTO-megállapodás rendelkezéseinek tiszteletben tartása érdekében 2020. április 1-jéig el kellett fogadni, és hogy a 2020 márciusi egyhetes információgyűjtés volt a legtöbb, amit tehetett.

- 81 E tekintetben, amint arra a Bizottság hivatkozik, meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet elfogadására irányuló eljárásnak a védintézkedésekről szóló WTO-megállapodás 8. cikke (2) bekezdésének azon rendelkezéseiből következő határidőkre kell illeszkednie, amelyek többek között előírják, hogy a védintézkedéseket elfogadó harmadik állam kereskedelmére vonatkozó engedmények felfüggesztésének az ezen intézkedések alkalmazásától számított 90 napon belül, és attól a naptól számított 30 napon belül kell megtörténnie, amikor a WTO Árukereskedelmi Tanácsát írásban értesítik e felfüggesztésről. Következésképpen e rendelkezéseknek megfelelően, tekintettel arra, hogy az Amerikai Egyesült Államok által elfogadott intézkedések, amelyek a megtámadott rendelet hatálya alá tartoznak, 2020. február 8-án léptek hatályba, a Bizottság által elfogadott, az egyensúly helyreállítását célzó intézkedéseknek 90 napon belül, azaz legkésőbb 2020. május 8-án hatályba kellett lépniük. Ezenkívül a Bizottságnak ezen időpont előtt legalább 30 nappal, azaz legkésőbb 2020. április 7-ig értesítenie kellett a WTO Árukereskedelmi Tanácsát.
- 82 Márpedig meg kell jegyezni, hogy e határidők betartása érdekében a megtámadott rendeletet 2020. április 6-án fogadták el.
- 83 Ezenkívül, amint az a fenti 75. és 76. pontból következik, a Bizottság saját kezdeményezésére azonosította a Zippo márkájú termékeket az akkor elfogadás alatt álló megtámadott rendeletben előírt, az egyensúly helyreállítását célzó intézkedések által érintett termékeként.
- 84 Ilyen körülmények között a Bizottság feladata volt egyrészt a védintézkedésekről szóló WTO-megállapodás 8. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseiből eredő határidők betartásának biztosítása, másrészt pedig azon felperesek meghallgatása, akiket – amint az a fenti 77. pontban megállapításra került – a megtámadott rendelet elfogadására irányuló eljárás során megilletett a meghallgatáshoz való jog.
- 85 Márpedig a jelen ügyben a Bizottság megelégszik azzal, hogy az említett rendelkezések fennállására hivatkozik, anélkül azonban, hogy megjelölné, hogy az e rendelkezésekből következő határidők betartása mennyiben akadályozta a felperesek meghallgatását. E tekintetben először is figyelembe kell venni azt a körülményt, hogy a Bizottság tudott az említett határidőkről és a megtámadott rendelet elfogadásának időpontjáról. Másodsor, a Bizottság azon döntését, hogy a 654/2014 rendelet alapján elfogadott, az egyensúly helyreállítását célzó intézkedésekkel felel az Amerikai Egyesült Államok által elfogadott védintézkedésekre, 2020. március 6-án, a védintézkedésekről szóló WTO-megállapodás alapján a WTO-hoz benyújtott konzultáció iránti kérelemmel tette hivatalossá, amint az a megtámadott rendelet (4) preambulumbekkezdésében hivatkozott lábjegyzetből kitűnik. Harmadszor, jóllehet a Bizottság a tárgyaláson kijelentette, hogy a 654/2014 rendelet 9. cikke alapján „2020 márciusában végzett egyhetes” információgyűjtés „volt a legtöbb, amit tehetett”, nem fejt ki, hogy a felpereseknek a meghallgatáshoz való jog alapján történő meghallgatása mennyiben igényelt volna több időt, és azt sem, hogy miért ne kerülhetett volna sor az észrevételeik összegyűjtésére az említett adatgyűjtéssel párhuzamosan, vagy azt követően, a 2020. március 6., a WTO-hoz benyújtott konzultációs kérelem időpontja és 2020. április 1. közötti időszakban, amely utóbbi időpontban a Bizottság jelezte, hogy a szóban forgó, egyensúly helyreállítására irányuló intézkedéseket el kell fogadni. Negyedszer, amint az a fenti 57. pontban megállapításra került, a Bizottság az említett adatgyűjtés során csak hat észrevételt gyűjtött be az érdekelt felektől, és meg kell jegyezni, hogy semmilyen érvet nem ad elő annak magyarázatára, hogy a felperesek megállapításainak – a 2020. március 6. és 13. között begyűjtött

hat észrevétel feldolgozásával együtt való – feldolgozása, amivel biztosította volna a felperesek számára a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti meghallgatáshoz való jogukat, mennyiben járt volna azzal a következménnyel, hogy nem lett volna képes a megtámadott rendeletnek a védintézkedésekről szóló WTO-megállapodás rendelkezéseiből eredő határidők tiszteletben tartásával való elfogadására.

- 86 Következésképpen, mivel a Bizottság nem bizonyította, hogy a megtámadott rendelet elfogadására irányuló eljárás során nem volt lehetősége arra, hogy hatékonyan meghallgassa a felpereseket, jóllehet elismerte, hogy ezen eljárás keretében saját kezdeményezésére azonosította őket, meg kell állapítani, hogy rendelkezett az ahhoz szükséges idővel, hogy a felperesek számára lehetővé tegye a meghallgatáshoz való joguk gyakorlását.
- 87 Kétségtelen, hogy a megfelelő ügyintézés elvének állítólagos megsértése csak akkor vezethet a szóban forgó rendelet megsemmisítéséhez, ha e szabálytalanság hatással lehetett az eljárás eredményére, és ezáltal konkrétan érintette a felperes védelemhez való jogát (lásd ebben az értelemben: 2015. május 20-i Yuanping Changyuan Chemicals kontra Tanács ítélet, T-310/12, nem tették közzé, EU:T:2015:295, 224. és 225. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ugyanakkor ebben az esetben a felperes nem kötelezhető annak bizonyítására, hogy Bizottság határozatának tartalma eltérő lett volna, hanem csak azt kell bizonyítania, hogy ez a lehetőség nem zárható ki teljes mértékben, mivel az eljárási szabálytalanság hiányában e felperes jobban tudta volna biztosítani a védekezését (lásd ebben az értelemben: 2015. május 20-i Yuanping Changyuan Chemicals kontra Tanács ítélet, T-310/12, nem tették közzé, EU:T:2015:295, 214. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 88 E tekintetben a felperesek a keresetlevélben többek között arra hivatkoznak, hogy a megtámadott rendelet elfogadásának időpontjában a termékeikre vonatkozóan tervezett kiegyensúlyozó intézkedések mind terjedelmük, mind összegük tekintetében e tervezett kiegyensúlyozó intézkedések legsúlyosabb formáját képezték az Egyesült Államok más iparágait érintő intézkedésekhez képest. Utalnak továbbá egy olyan intézkedés különösen szigorú jellegére, amely egyetlen vállalkozást érint, és a szóban forgó kiegyensúlyozó intézkedések valamennyi következményét e vállalkozásra hárítja, vagy hivatkoznak arra a körülményre, hogy termékeik nem állnak kapcsolatban az Amerikai Egyesült Államok által elfogadott védintézkedések által érintett termékekkel, így a Bizottság által hozott intézkedések nem alkalmasak az említett védintézkedések hatásainak ellensúlyozására. A felperesek továbbá azt állítják, hogy a Bizottság azzal, hogy kifejezetten őket célozta meg, hátrányosan megkülönböztető intézkedést fogadott el, miközben lehetősége lett volna más, több vállalkozást érintő termékek kiválasztására, és a szóban forgó kiegyenlítő intézkedések igazságosabb elosztására.
- 89 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy ha a felperesek a megtámadott rendelet elfogadására irányuló eljárás során gyakorolhatták volna a meghallgatáshoz való jogukat, felhozhatták volna többek között a fenti 88. pontban hivatkozott érveket.
- 90 Márpedig, mivel a ZMC a szóban forgó termékek egyedüli exportáló gyártója, a fenti 29. pontban kifejtett okokból nem zárható ki, hogy a megtámadott rendeletnek más lett volna a tartalma, ha a Bizottság a felpereseket e rendelet elfogadása előtt meghallgatta volna.
- 91 Ennélfogva a fentiekből az következik, hogy a Bizottság a megtámadott rendelet elfogadására irányuló eljárás során megsértette a felperesek meghallgatáshoz való jogát, következésképpen pedig a megfelelő ügyintézés elvét, és hogy e jogsértés hatással lehetett az eljárás eredményére.

- 92 E körülmények között helyt kell adni az ötödik jogalapnak, és ennél fogva a megtámadott rendeletet a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékekre vonatkozó részében meg kell semmisíteni, anélkül hogy vizsgálni kellene a többi kereseti jogalapot, vagy hogy határozni kellene a felperesek által a 2023. január 10-i levélben előterjesztett bizonyítékok elfogadhatóságáról.

A költségekről

- 93 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Bizottságot, mivel pervesztes lett, a felperesek kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes termékekre vonatkozó egyes kereskedelempolitikai intézkedésekről szóló, 2020. április 6-i (EU) 2020/502 bizottsági végrehajtási rendeletet a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékekre vonatkozó részében megsemmisíti.**
- 2) **A Törvényszék az Európai Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.**

De Baere

Steinfatt

Kecsmár

Kihirdetve Luxembourgban, a 2023. október 18-i nyilvános ülésen.

Aláírások